

едно отъ най благородните семейства въ Францѣ, на което праотците ся турятъ на редѣтъ съ баснословните царѣ на отколѣшнятъ Арморикѣ. Помнѣ че въ момчешкѣтъ си суетность, едно врѣме, като прѣговаряхъ исторіѣтъ на сродства на нашѣтъ породицѣ, видѣлъ бѣхъ името Порое, което баща ми, като по-вѣщъ въ тѣзи работы, вѣсхваляваше твърдѣ много за благородството му. Г-жа Порое самата която има днесъ това име, не бѣ склонила никога да ся ожени...

Не възможно е да не покаже нѣкой пристойнѣтъ почестъ и уваженіе къмъ тѣзи достопочитаемѣ старѣ-момѣ, която съ неподражаемо достолѣніе посяше тройно и тежко величіе, на родлѣтъ, на възрастътъ и на сиромашіѣтъ. Една безцѣлна сѣдба и то възнѣ отъ Францѣ, на който упорствува та прави разноска отъ петнадесетъ години на самъ, намалила е и тѣй малкото ѣ имущество; тѣй що сега вече едвамъ ѣ остава доходъ до хылядѣ франгы. Но сиромашіята нито честолубіето ѣ бѣше намалила нито нравѣтъ и измѣнила; защото е всякога почти весела, съ характеръ умѣренъ и услужлива; а като живѣе въ единѣ малкѣ кѣщицѣ, съ единѣ само слугинѣ, намѣрва способъ още и милостынѣ да раздава.

Любовь-та, почитаніето и пригодытъ които г-жа Ларокъ и дѣщерѣ ѣ показватъ къмъ тѣзи си благороднѣ и сиромашкѣ съсѣдкѣ, наистинѣ правятъ голѣмѣ почестъ и на двѣтъ тѣзи жени,